

Părintele Vasile Iovița reafirmă adeziunea față de principiile Rezoluției din Ianuarie. Preotul Staicu ne arată de ce e schismatic

Preotul Staicu s-a grăbit zilele acestea să îl condamne pe părintele Vasile Iovița pentru apariția unui „calendar” în care este pomenit mitropolitul Feleacului, Vadului și Clujului, Bartolomeu Anania. Cu această ocazie, acesta a încercat, în stilul calomniator care l-a făcut recunoscut, să îi prezinte pe toți părinții, teologii și creștinii care mărturisesc antiecumenist patristic ca fiind adepți ai ecumenismului, pentru că... toți ar fi de acord cu afirmațiile mitropolitului ardelean cu privire la ereticul papă Ioan Paul al II-lea.

Ca să îl citez pe părintele Vasile Iovița: „**Staicuminte!**”. Niciunul dintre semnatarii Rezoluției din Ianuarie, inclusiv părintele Vasile Iovița, nu este de acord cu afirmația că ereticul Ioan Paul al II-lea ar fi fost arhiereu al lui Hristos, cu atât mai puțin sfânt, și nu are nimic de-a face cu calendarul apărut pe unul dintre siteurile ortodoxe.

Spre descoperire de grupul schismatic din care face parte preotul Staicu, ai cărui membri își închipuie că sunt ultimii credincioși ortodocși de pe pământ și că își pot permite să judece pe toată lumea, noi nu ne apucăm să îl judecăm pe mitropolitul Bartolomeu Anania cu privire la afirmațiile legate de papa eretic de la Roma Ioan Paul al II-lea, ci spunem doar că **nu suntem de acord cu ele, deoarece nu corespund în niciun fel teologiei ortodoxe.**

Nu știm ce l-a determinat pe mitropolitul Bartolomeu să spună aceste cuvinte, poate o admirație personală față de papa roman, poate o stare emoțională neconformă cu realitățile canonice. **Cert este că afirmația este necanonică și nu ne-o însușim. Nu este corect și nu suntem de acord cu faptul că l-a pomenit la morți, că a făcut o slujbă de pomenire a papei eretic.**

Nu putem însă să nu remarcăm că atunci când, trei ani mai târziu de la momentul trecerii din viață a papei, doi arhierei ortodocși au încălcat Sfintele Canoane, unul împărtășindu-se la papistași, altul slujind sfîntirea Agheasmei Mari cu greco-

catolicii, **mitropolitul Bartolomeu Anania a fost singurul arhiereu din Sfântul Sinod care s-a opus iertării celor doi și a cerut sancționarea lor.** Din ce motive? Nu știm. Nu dorim să speculăm, pentru a nu părea că îl scuzăm pe ierarhul clujean, dar acesta este un fapt.

Sfântul Sinod își neagă propriul rol și misiunea în Biserica Ortodoxă Română

În 2008, nici mitropolitul Ardealului, IPS Laurențiu Streza, nici episcopul Andrei al Covasnei, nici consilierul episcopal preot Staicu nu au protestat prin întreruperea pomenirii, de exemplu, față de iertarea celor doi ierarhi filocatolici. Poate nu suntem noi bine informați și, dacă este așa, atunci rugăm să ni se aducă la cunoștință acțiunile de protest față de decizia din 2008.

Poate preotul Staicu, dacă dorește, să ne aducă la cunoștință și ce anume a făcut sfinția sa în 2005, atunci când l-a auzit pe mitropolitul Bartolomeu spunând acele vorbe despre papa eretic Ioan Paul al II-lea. Ar fi interesat din perspectiva conturării biografiei de luptător antiecumenist al sfinției sale.

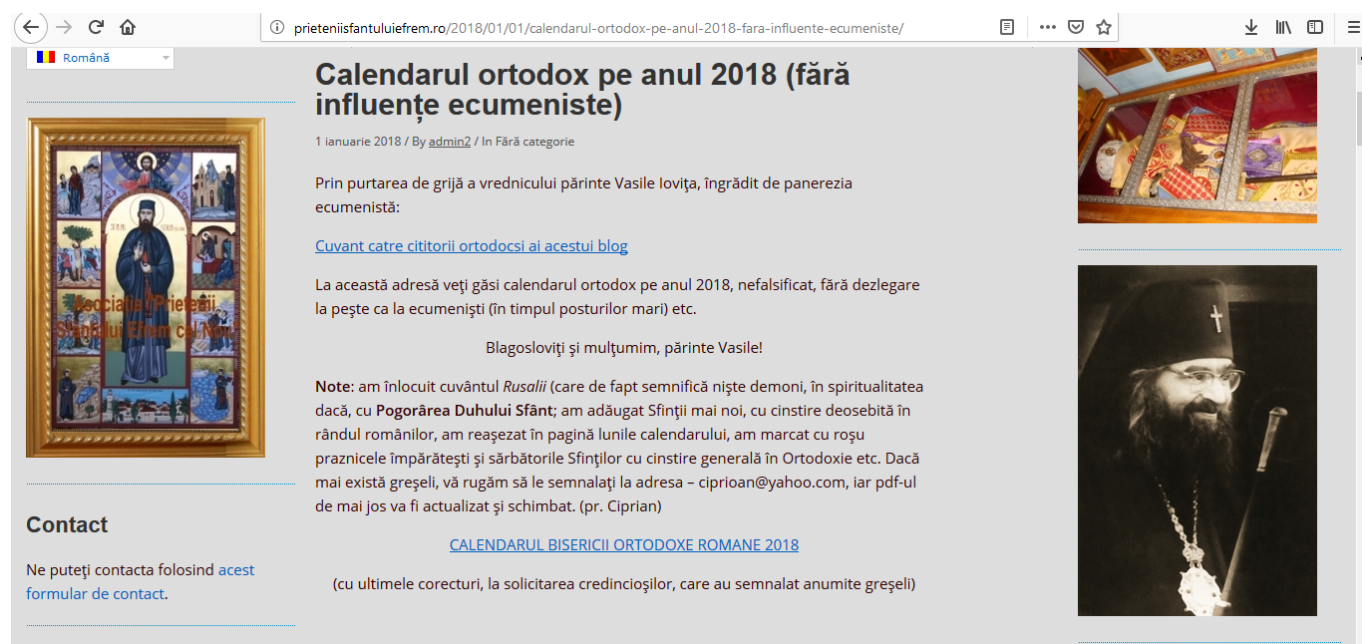
Cu privire la incidentul cu calendarul, părintele Vasile Ioviță a scris astăzi un material în care explică toată situația și își cere iertare tuturor celor pe care i-a smintit. Nu ne mai ocupăm de detalii, părintele Vasile le explică monumental aici.

<https://ortodoxiacatacombe.wordpress.com/2019/01/14/staicuminte/>

Din acest material se vede clar **adeziunea părintelui Vasile față de principiile Rezoluției din Ianuarie**, care guvernează activitatea și mărturisirea celor care s-au despărțit în ianuarie 2018 de grupul fundamentalist axat în jurul monahului atonit Sava și a locotenenților săi (unul dintre ei este preotul Staicu, traducător și publicist al monahului atonit, care, la rândul său, pare a transmite voia și ideile unui grupuscul atonit de inspirație stilistă), prezenți la Roman, Satu Mare și Mestecăniș, unde au luat decizii care îi plasează în afara Bisericii Ortodoxe și a luptei antiecumeniste.

Dacă părintele Vasile Ioviță își reafirmă poziția ortodoxă și își cere iertare față de cei pe care i-a smintit prin neatenția cu care și-a dat acordul publicării acelui calendar, preotul Staicu, la rândul său, își manifestă spiritul schismatic, reamintind despre un calendar paralel celor emise de episcopiile BOR, pe care l-a lăudat anul trecut și îl laudă și acum.

Iată ce scria în 2018 preotul Staicu, cel care afirmă că nu a ieșit din cadrul Bisericii Ortodoxe Române:

Calendarul ortodox pe anul 2018 (fără influențe ecumeniste)

1 ianuarie 2018 / By admin2 / În Fără categorie

Prin purtarea de grijă a vrednicului părinte Vasile Ioviță, îngrădit de panerezia ecumenistă:

[Cuvant catre cititorii ortodocsi ai acestui blog](#)

La această adresă veți găsi calendarul ortodox pe anul 2018, nefalsificat, fără dezlegare la pește ca la ecumeniști (în timpul posturilor mari) etc.

Blagosloviți și mulțumim, părinte Vasile!

Note: am înlocuit cuvântul *Rusalii* (care de fapt semnifică niște demoni, în spiritualitatea dacă, cu *Pogorărea Duhului Sfânt*; am adăugat Sfinții mai noi, cu cinstire deosebită în rândul românilor, am reasezat în pagină lunile calendarului, am marcat cu roșu praznicele împărătești și sărbătorile Sfinților cu cinstire generală în Ortodoxie etc. Dacă mai există greșeli, vă rugăm să le semnalati la adresa - ciprian@yahoo.com, iar pdf-ul de mai jos va fi actualizat și schimbat. (pr. Ciprian)

[CALENDARUL BISERICII ORTODOXE ROMANE 2018](#)

(cu ultimele corecturi, la solicitarea credincioșilor, care au semnalat anumite greșeli)

Contact

Ne puteți contacta folosind [acest formular de contact](#).

La acea vreme, părintele Vasile Ioviță încă nu se convinsese cu privire la caracterul și intențiile preotului Staicu, motiv pentru care acesta din urmă încă îl „promova” și îl flata. Despărțirea s-a produs în ziua în care părintele Vasile a citit Rezoluția din Ianuarie și a semnat-o imediat, parafându-se mai târziu, când, participând la Roman la prima adunare schismatică a grupului condus de monahul Sava Lavriotul, părintele Vasile a înțeles situația și a decis să se stabilizeze pe calea cu adevărat patristică a Rezoluției din Ianuarie și să rupă legătura cu cel ce îl lăuda fervent cu câteva zile înainte.

Într-o notă de redactor la calendarul părintelui Vasile (motivele pentru care a făcut acest demers părintele le explică în articolul sfinției sale citat mai sus, nu intrăm în detalii), preotul Staicu:

1. **Schimbă cu de la sine putere denumiri de sărbători ale Bisericii;**
2. **introduce cu de la sine putere sfinți în cultul Bisericii;**
3. **propune un fel de plebiscit liturgic, în care membrii grupării din care face parte sunt invitați să participe la elaborarea calendarului bisericesc anual** (acest stil protestant este specific grupului schismatic Sava-Staicu-Rădeni, fiind observat și la Rădeni, unde s-a propus ca toți cei ce participă acolo să citească *Pidalionul* și să își dea cu părerea în probleme teologice ce depășesc îndeobște înțelegerea celor ce nu au o instrucție teologică solidă).

Modul în care preotul Staicu a preluat și a administrat ideea părintelui Vasile Ioviță ne-a determinat să scriem articolul 5 din Rezoluția din Ianuarie, care prevede că: „În viața liturgică, îndemnăm la ținerea calendarelor editate de către episcopiile Bisericii Ortodoxe Române, iar în privința diferitelor dezlegări la pește aflate în aceste calendare sau a altor neclarități recomandăm celor ce doresc să urmeze, în ținerea postului sau a sărbătorilor, rigoarea dintotdeauna a Bisericii, fără pogorămintele făcute în ultimele decenii, să se consulte cu duhovnicii care cunosc prevederile tipiconale din vechime”.

Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte!

Cu smerenia pe care a demonstrat-o și astăzi, părintele Vasile a înțeles situația și a renunțat la ideea de a face un calendar paralel, atât timp cât Biserica Ortodoxă Română emite calendare care trebuie ținute și de cei ce au întrerupt pomenirea ierarhilor eretici, până când ele vor fi infestate ireparabil de ideile ecumeniste.

Cu mândria care îl caracterizează, preotul Staicu a organizat o campanie de denigrare a Rezoluției din Ianuarie, la care s-au raliat mai mulți preoți nepomenitori, cei mai mulți neștiind mai nimic despre rezoluția respectivă. Adeziunea preotului Staicu față de concepția schismatică proprie se vedește și din vorbele articolului de ieri, unde laudă inițiativa de calendar paralel din 2018.

Același stil fără nicio probă care se referă la „cui îi **place** [sic!] compromisul și banul” și despre „**cvasii**-agenți [sic!]” a fost folosit pentru a-i manipula, aproape doi ani de zile, pe credincioșii nepomenitori că noi am fi „criptoecumeniști”, „eretici”, doar pentru că refuzăm extremismul de tip schismatic. În tot acest timp, autorul acestui stil face apologia unui ierarh sârb caterisit pe nedrept, care apoi a căzut în schismă prin hirotonirea unor episcopi de unul singur, a fost chemat spre împăcare cu ierarhia sârbă, ca urmare a demersului Sinaxei Clericilor și Monahilor din Grecia, a refuzat și a fost excomunicat. Pe acesta îl prezintă ca ortodox deplin, aprobă și participă la slujba unde este „hirotonit” un preot pentru o altă patriarhie, trimis în „misiune”, este de acord ca acela să îl pomenească „în taină” pe episcopul sârb schismatic Artemie etc.

Din dorința de a pune în aplicare planurile cu care a venit în România monahul Sava, preotul Staicu și-a recunoscut caterisirea validă, admitând că a pomenit greșit timp de un an de zile, deci a inventat în cult (deși nici măcar nu este

adevărat), doar pentru că monahul Sava are o agendă a ruperii grupării de toată Ortodoxia și de punere a ei sub ascultarea schismaticului Artemie din Kosovo, și a decis din aceste motive ca toți să pomenească cu formula „pe episcopul nostru...” (fără a ne spune cine este „episcopul nostru...”).

Același preot Staicu se află în comuniune cu unii care au introdus confirmarea catolico-protestantă (practică eretică prin care, la vârsta de 10-14 ani copiii mărturisesc „credința” catolică sau protestantă și primesc „mirungerea”, respectiv „botezul”), afirmând că recunosc botezul celor botezați de către pomenitori, doar dacă la vârsta înțelegerii (10 ani) mărturisesc antiecumenist, sau cu unii care afirmă că Biserica universală este alcătuită din Bisericile locale toate, dar fără... sobornicitate, desființând din Simbolul de credință sobornicitatea Bisericii, după ce ceilalțieretici, ecumeniștii, au desființat unicitatea acesteia.

În fața acestui munte de probleme pe care le-a creat, preotul Staicu trebuie să facă ceva mai mult decât să reîncălzească supa rece și oțetită a „părtășiei la erezie”, concept pe care l-a mistificat și i-a dat conotații nepatristice care îi aparțin sfinției sale, nu celor pe care îi acuză. Ar putea răspunde de exemplu la cele cinci întrebări pe care i le-am pus conducătorului sfinției sale, monahul Sava, care, la rândul său, nu a găsit încă răspuns la ele. Un răspuns la acestea l-ar convinge pe ce cale merge și care este adevărul și cu privire la celebra de acum „părtășie la erezie”.

Câteva teme de meditație pentru conferințele monahului Sava

Cum nu întrezărim posibilitatea de a se pocăi și înțelege greșelile grave pe care le-a făcut în această luptă, îi sugerăm respectuos preotului Staicu, citându-l din nou pe părintele Vasile Ioviță:

Stai cu minte!

Stai cuminte!

Celor care îl cred necondiționat pe preotul Staicu le sugerăm să mediteze la posibilitatea ca cel de-al treilea joc de cuvinte al părintelui Vasile să fie adevărat.